

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 8T/117/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211011407
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kán
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2012:7211011407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudca JUDr. Dušan Kán, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. apríla 2012, v trestnej veci proti obžalovanému H. S., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. S., nar. XX. G. XXXX v X., trvale bytom ul. U. č.XX, X., prechodne bytom X., B. č. XX u p. S.,

je vinný, že

v Košiciach dňa 05.07.2010 v čase o 21.00 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou najmenej 0,95 mg/l (1,98 promile) alkoholu v dychu, viedol po ulici Rastislavovej a Rázusovej, kde bol po prenasledovaní hliadkou PZ zastavený, osobné motorové vozidlo zn. T. E., EČV: X. - XXX E., aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 3T 14/2010 zo dňa 21.04.2010 bol uznaný vinným za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa §289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obvineného, vrátane čítania zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania, výsluchom svedkov, konfrontáciou medzi obžalovaným a svedkom, prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania, oboznámením listinných dôkazov a zistil skutkový stav, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Z výpovede obžalovaného H. S. vyplynulo, že on predmetný skutok nespáchal, že on auto v skutočnosti nešoféroval, že šoférom bol jeden jeho známy menom Lukáš, o ktorom zároveň uviedol, že ho skoro vôbec nepozná, že ho už pol roka hľadá, ale nevie nájsť, pričom nepozná ani jeho priezvisko. Obžalovaný uviedol, že v aute zároveň v tom čase aj býval a priznal, že v inkriminovaný deň požil alkoholické nápoje. Ďalej uviedol, že dychovej skúške sa podrobil až na policajnom okrsku, asi 20 minút potom, čo ho spolu s X. N., policajti z auta vytiahli a odviezli na policajnú stanicu. V tejto súvislosti obžalovaný ďalej podotkol, že on v čase, keď ich policajti vyťahovali z auta, sedel na zadnom sedadle, nie na mieste vodiča. Obžalovaný taktiež uviedol, že vo vozidle sedeli traja, a síce X. N., ich známy Lukáš a on, pričom N. sedel na sedadle spolujazdca, Lukáš na mieste šoféra a on sedel na zadnom sedadle, za šoférom. Čo sa týka toho spôsobu, akým bolo vozidlo zastavené obžalovaný uviedol, že keď ich policajti začali naháňať, on povedal Lukášovi, aby zastavil, on však na jeho výzvu nereagoval, prudko pridal a ušiel policajtom, pričom až následne, o dve uličky, zastal a potom hneď z auta ušiel. Obžalovaný na záver výpovede poznamenal, že Lukáša pozná len po mene, že Lukáš s nimi chodieval vonku, ale že nevie, ako sa volá priezviskom. Po prečítaní zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, za účelom odstránenia rozporov vo svojich výpovediach, obžalovaný uviedol, že S. D. s daným skutkom nemá nič spoločné a že on ho označil len preto, lebo mu Lukáš sám povedal, že to zoberie všetko na seba, pričom do ničoho ho on nenútil. V tejto súvislosti zároveň uvádza túto skutočnosť, ktorú uvádza až teraz na hlavnom pojednávaní, neuviedol v rámci prípravného konania preto, lebo Lukáš sa mu sám ponúkol, že mu pomôže a myslel si tak, keďže on vzal na seba vinu, že ho už teda nebude musieť hľadať.

Svedok J. J., poverený príslušník PZ, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on obžalovaného pozná ako osobu, ktorá 5.7.2010 vo večerných hodinách viedla motorové vozidlo T. E. trojkovej rady. V daný deň mal spolu s kolegom, tiež policajtom, službu, keď im bolo z operačného strediska hlásené, že došlo k nejakému konfliktu a majú prenasledovať uvedené motorové vozidlo, pričom on bol vodičom služobného policajného vozidla. Po zhladnutí VW E. sa on ako vodič zavesil na toto motorové vozidlo. Obžalovaný nereagoval na výstražné zvukové a svetelné znamenia a nehodlal zataviť. Po chvíli bol však predsa len zablokovaný a zastavený policajnou hliadkou a to niekde na ul. Rázusovej. Svedok ďalej uvádza, že počas vystupovania zo služobného vozidla si zároveň všimol, ako obžalovaný S. prelieza zo sedadla vodiča na zadné sedadlo, pričom v tejto súvislosti uvádza, že na sedadle spolujazdca tiež sedela osoba. Obžalovaný bol následne vytiahnutý z auta jeho kolegom N. J., pričom spolujazdca vytiahol on sám. Svedok podotkol, že potom čo vozidlo spolu s kolegom zablokovali a vystupovali z neho, žiadna tretia osoba sa v aute nenachádzala ani nebola v jeho blízkosti. Po vybratí týchto dvoch osôb z vozidla, bola privolaná dopravná hliadka, nakoľko obžalovaný javil známky požitia alkoholu. Kde presne bola vykonaná dychová skúška, si svedok už pre odstup času nepamätá. Obidve osoby boli následne predvedené na príslušné OO PZ, kde prebehla zároveň lustrácia, či vodič nemá uložený zákaz činnosti.

Svedok N. J., poverený príslušník PZ, na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas služby dňa 5.7.2010 boli spolu s kolegom J. J. vyslaní prenasledovať motorové vozidlo VW E. z titulu, že posádka tohto vozidla, sa mala vyhrážať okoloidúcim ľuďom, resp. vyvolávala konflikty. Uvedené vozidlo spozorovali na ul. Rastislavovej alebo ul. Milosrdenstva. Bola použitá zvuková a svetelná signalizácia, ale uvedený unikajúci VW E. na ňu nereagoval. Zablokovať uvedené vozidlo sa im podarilo niekde na ul. Rázusovej. Následne bol svedkom vytiahnutý z motorového vozidla vodič, ktorý medzitým preliezol dozadu. Osobu, ktorá bola spolujazdcom vytiahol jeho kolega J. J.. Svedok ďalej zároveň podotkol, že v aute sa nachádzali len tieto dve osoby, žiadna tretia osoba. Voči uvedeným zadržaným osobám boli použité donucovacie prostriedky a boli nasadené putá. Na miesto došla dopravná hliadka. Na to, kedy došlo k dychovej skúške, si svedok pre odstup času už nepamätá.

Svedok S. D. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaného pozná, viackrát sa s ním v minulosti stretol na ul. Panelovej v Košiciach. Nevedel uviesť presný dátum, kedy sa s obžalovaným naposledy rozprával, pamätal si však na to, že sa ho obžalovaný vtedy opýtal, či by mu nevedel pomôcť, že či by on nezobral na seba, že v inkriminovaný deň a hodinu šoféroval čierny VW z Panelovej na Rastislavku, pričom ukázal mu hneď aj papiere o jeho zadržaní. On si tieto papiere len zľahka prezrel a prečítal, pričom pri ich rozhovore bol vtedy prítomný aj X. N.. Ďalej v tejto súvislosti svedok uviedol, že spočiatku aj rozmyšľal, že vinu vezme na seba, lebo chcel obžalovanému pomôcť, nakoniec sa však rozhodol, že tak neurobí a nevezme to na seba. Svedok taktiež uviedol, že nevlastní vodičský preukaz, keďže vlastníť ani nemôže, pretože v inkriminovanom čase mal len 14 rokov. Zároveň v tejto súvislosti svedok dodal, že o skutočnosti, že má len 14 rokov, upovedomil aj obžalovaného, na čo mu ten odpovedal, že mu nikto nič, pre jeho nízky vek, urobiť nemôže a on ho pekne prosil o vzatie viny na seba. Na záver podotkol, že to, čo vypovedal teraz na hlavnom pojednávaní, vypovedal aj na polícii a trvá na tom, že uvedené motorové vozidlo nešoféroval.

Z vykonanej konfrontácie medzi obžalovaným a svedkom S. D. vyplynulo nasledovné: Potom, čo svedok do oči obžalovaného uviedol, že obžalovaný od neho požadoval, aby on vzal vinu na seba, obžalovaný odpovedal, že je pravdou, že spolu pili v ten deň, keď sa spolu stretli, pili alkohol, ale že svedok D. sám prehlásil, že vinu zoberie na seba. Svedok na toto tvrdenie obžalovaného reagoval, že obžalovaný požadoval od neho, pod hrozbou násillia a vyhrážok zo strany X. N., aby vinu vzal na seba. S týmto tvrdením obžalovaný nesúhlasil a uviedol, že zo strany X. N. neboli na osobu svedka D. adresované žiadne vyhrážky ani hrozba fyzického násillia. Svedok ale na obranu tvrdil, že má na toto násillné konanie obžalovaného svedkov. Obidvaja konfrontovaní na záver oznámili, že trvajú na tom, čo už vypovedali pri konfrontácii.

Z výpovede svedka X. N., ktorá bola na hlavnom pojednávaní pre neprítomnosť svedka prečítaná podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku vyplynulo, že dňa 5.7.2010 v čase okolo 19:00 prišiel ku kamarátovi H. S. na ul. Panelovú č. 1 v Košiciach, kde mal obžalovaný S. zaparkované svoje motorové vozidlo. Sadli si obidvaja do vozidla, S. na sedadlo vodiča a on na sedadlo spolujazdca. Potom ako sa po nasadení do vozidla chvíľu rozprávali, svedok zaspal, pretože bol v tom čase značne opitý a prebudil sa až na to, keď ich policajti vyťahovali z auta. V tejto súvislosti zároveň podotkol, že obžalovaný sa v tej chvíli po jeho prebudení nachádzal na zadnom sedadle. Kto viedol vozidlo uviesť nevedel, pričom dodáva, že on vozidlo určite nevedol. Taktiež nevedel uviesť či niekto iný do vozidla nastúpil alebo z vozidla vystúpil. Na to, že by ich naháňali policajti si taktiež nespomína.

Z výpovede svedka J. Y., povereného príslušníka PZ, ktorá bola pre jeho neprítomnosť na hlavnom pojednávaní prečítaná podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, vyplynulo, že kritického dňa vykonával hliadkovú službu s kolegom G. S. v služobnom obvode Košice. Počas služby im bolo prostredníctvom rádiostanice oznámené, že v obvode Košice - Juh sa má pohybovať vozidlo zn. VW E. čiernej farby, P.: KE - XXX GL, ktorého vodič má toto vozidlo viesť pod vplyvom alkoholu. Oznámené bolo taktiež, že toto vozidlo už je prenasledované vozidlom PMJ KR PZ Košice. K sledovaniu sa pripojil aj svedok spolu s kolegom. Keď prišli na tvar miesta, vozidlo VW E.f už bolo zablokované služobným policajným vozidlom prvej hliadky. Následne mu bolo oznámené, že vodičom toho zablokovaného vozidla je obžalovaný S.. Vodič bol vyzvaný, aby predložil doklady k vozidlu a taktiež doklady totožnosti. Nemal však pri sebe žiadny z týchto dokumentov. Následná bola u tohto vodiča vykonaná aj dychová skúška, keďže zjavne javil známky požitia alkoholu. Elektronickým meračom bola nameraná hodnota 0,95 mg/l alkoholu v dychu. S vodičom bola spísaná na mieste správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola dopísaná na OO PZ Košice -Juh, potom ako bol vodič lustrovaný a overené jeho osobné údaje a údaje o vozidle. Vodič po poučení a jej prečítaní sa nevyjadril a túto riadne podpísal aj s výtláčkom dychovej skúšky, pričom ďalšia jazda mu bola zakázaná. Po zdokumentovaní priestupkového spisu bol tento odovzdaný na OR PZ, ODI, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky v Košiciach na ďalšie konanie.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku vrátane záznamu o dychovej skúške vyplynulo, ktoré boli riadne podpísané obžalovaným vyplynulo, že vodič dňa 5.7.2010 o 21:05 viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a bez dokladov. Hladina alkoholu v krvi bola nameraná na 0,95 mg/l.

Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení dôkazov jednotlivo, tak aj súhrnne, mal súd za preukázané, že dňa 5.7. 2010 potom, čo požil alkoholické nápoje v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol motorové vozidlo zn. VW E., P.: KE -XXX GL v Košiciach po ul. Rázusovej, kde bol zastavený a kontrolovaný

hliadkou PMJ a OCD KDI KR PZ Košice a následnou dychovou skúškou elektronickým meračom typu ALCOTEST 7410 ev. č. ARMJ- 0868 v čase o 21:05 hod. bola u H. S. nameraná hodnota 0,95 mg/l v dychu.

Obhajoba obžalovaného v tom zmysle, že on nešoféroval motorové vozidlo v kritickom čase, ale vodičom bol S. D., pred súdom neobstála a z uvedeného konania bol usvedčený svedeckými výpoveďami, ako aj konfrontáciou vykonanou medzi ním a svedkom S. D..

Súd v súvislosti s tým, kto v inkriminovanom čase viedol motorové vozidlo, vzal do úvahy tiež skutočnosť, že je vysoko nepravdepodobné, že S. D., ktorý mal v čase spáchania predmetného skutku, len 14 rokov a teda nebol a nemohol byť vlastníkom vodičského oprávnenia, by mohol unikať na motorovom vozidle polícii a nechcel ani po avizovanej svetelnej a zvukovej signalizácii s vozidlom zastaviť.

Obrana obžalovaného na hlavnom pojednávaní v tej súvislosti, že obžalovaný označil ako šoféra motorového vozidla D. len preto, lebo on sám mu to dobrovoľne navrhol, teda bez akéhokoľvek nátlaku a obštruktívneho konania zo strany obžalovaného, sa podujal vziať vinu na seba, pred súdom neobstojí, pričom táto skutočnosť sa javí plne ako účelová, ktorou sa chcel obžalovaný len vyhnúť trestnému stíhaniu.

Konanie obžalovaného okresný súd po právnej stránke posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého pojmové znaky naplnil ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej.

Svojím konaním ohrozil objekt chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana ľudského života a zdravia, ako aj majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú činnosť, pri ktorej by mohli v dôsledku ovplyvnenia touto látkou, ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Konania sa obžalovaný dopustil ako plne trestne zodpovedný subjekt.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný je na základe správy Miestneho úradu mestskej časti X. - H. hodnotený všeobecne.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti 1-krát súdne trestaný pričom 1-krát bolo voči nemu podmiennečne zastavené trestné stíhanie prokurátorom v prípravnom konaní.

U odsúdeného neboli zistené žiadne prítiažujúce ani poľahčujúce okolnosti.

Obžalovanému tak súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého sa podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Takto uložený trest odňatia slobody nespojený s jeho bezprostredným výkonom považuje súd za primeraný a postačujúci na dosiahnutie účelu trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Obžalovanému tak súd uložil trest zákazu činnosti v trvaní 48 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 /pätnásť/ dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Košice II. na Krajský súd v Košiciach.